

netop, at der er fleksibilitet med hensyn til de ting, der kan ske.

Med hensyn til den stigning, vi har set i 2006, er der nogle klimamæssige ting, der har gjort, at eksporten har været højere, end vi havde regnet med. Men det er jo ikke noget nyt, når vi snakker de her ting, at der er udsving fra år til år. Det, det handler om, er, at vi når frem til det mål, vi sætter os, når tid er.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Kl. 15.40

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er bange for, at jeg ikke kan give det lovforslag, der ligger her, mange pæne ord med på vejen. Jeg synes desværre, at det er udtryk for det, som efterhånden er blevet kendetegnende for regeringens energipolitik. Jeg vil dog sige, at vi stadig væk håber på bedre tider; nu skal vi jo snart i gang med forhandlingerne. Men jeg opfatter altså den her strategi som defensiv, som forældet og som alt for snævert funderet. Jeg skal forsøge at forklare hvorfor.

Jeg mener, at den her CO₂-lov er defensiv, fordi man jo har valgt – selv om vi alle sammen ved, at der er noget paradoksalt i, at hele kvotesystemet bygger på det – at vi forærer gratiskvoter til dem, der forurener allermost.

De kvoter bliver mange penge værd, og dermed kommer vi faktisk til at give en stor kapitalindsprøjtning til alle de kraftværker og virksomheder, som forurener allermost. Derfor kommer vi senere til at skulle støtte den vedvarende energi endnu mere, end vi ellers skulle have gjort, fordi de svinende industrier konkurrencemæssigt får en fordel.

Derfor ville det måske være nærliggende at overveje at bruge den mulighed, der er i EU-lovgivningen for at bortauktionere en mindre del – ca. 10 pct. f.eks. – af kvoterne, så man fik et provenu ind, som man kunne bruge til at give til de rene teknologier og til at udvikle nye VE-teknologier, sådan at det ikke er dem, der igen bliver forbigået. Det har regeringen så valgt ikke at gøre. Man ønskede ikke at auktionere noget bort, og jeg synes egentlig aldrig rigtig vi har fået forklaringen på, hvorfor man ikke ville det. Det kunne være spændende, hvis ministeren havde mulighed for at forklare det.

Derudover har man valgt, når nu man så endelig har delt kvoterne ud, at det stort set kun er

elkraftværkerne og fjernvarmeindustrien, der skal skære ned, og det betyder altså på godt dansk, at det er forbrugerne, der skal betale, hvor erhvervslivet stort set går fri. Det synes vi også er lidt mærkeligt, fordi det jo er kulkraftværkerne, og DONG kan i sidste ende ikke sende regningen mange andre steder hen end til forbrugerne.

Hvis det så bare var, fordi det var fremsynet. Jeg har ikke noget imod, at der bliver lagt en afgift på elprisen, hvis det er fremsynet, hvis det har et formål, hvis det er noget, som gavner forbrugerne på længere sigt. Men det her lovforslag er desværre forældet. Vi har jo allerede i 2006 kunnet konstatere en stigning i CO₂-udslippet – det gælder både, hvis man tæller eksporten med, og hvis man ikke gør. Nu er 3 pct. måske ikke særlig meget i stigning, når vi har taget eksporten væk, men det er faktisk meget, for de 3 pct. skal vi så hente oven i alt det, som det her lovforslag lægger op til. Og det betyder, at lovforslaget faktisk allerede er forældet.

Hvis man ville lave noget fremtidssikret, gik man jo simpelt hen nu i gang med at udbygge voldsomt med vedvarende energi, at lave energibesparende foranstaltninger, også i transportsektoren – som man ikke vil røre med en ildtang – sådan at man fik nogle initiativer, der pegede frem, og som ville gøre, at Danmarks CO₂-udslip faldt. I stedet for er vi bagud med spareplanen, vi er bagud med udbygning af vindmøller, vi er bagud med stort set alt. Lovforslaget er forældet, før det overhovedet er vedtaget.

Det sidste er så, at man jo tydeligvis har forhandlet det her lovforslag med Dansk Folkeparti. Det er mig en gåde, at Dansk Folkeparti kan støtte det, for de plejer jo ellers at kæmpe for forbrugernes interesser, siger de. Men den her lovgivning baserer sig altså på et meget snævert flertal. Og hvis man virkelig fra regeringens side mener, at det er vigtigt med en bredt funderet energipolitik i Danmark, tror jeg, at man på et tidspunkt bliver nødt til at gøre valget op.

Altså, vil man have et bredt flertal, bliver man jo nødt til at tage de andre partier alvorligt. Så kan man jo ikke sidde og forhandle skuffeaftaler om CO₂-kvoter og PSO-afgifter, og jeg ved ikke, hvad man i øvrigt har lavet skuffeaftaler om, og så bagefter tro, at man kan få et bredt forlig. På et eller andet tidspunkt bliver man nødt til at vælge: Vil man have en bredt funderet energipolitik i Danmark, der peger fremad med miljø, eller vil man have en snæver energipolitik baseret på Dansk Folkeparti, som peger tilbage?